

Ἀριθ. 82

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 3694 διαταγὴν τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας συνοδεύουσας τ' ἀφορῶντα ἔγγραφα τὸ τριχαντήρι «*Ἀ γ ι ο ς Δ η μ ῆ τ ρ ι ο ς*» τοῦ πλοιάρχου Ἀλεξίου Κρανιδιώτου, κατασχεθέντος ἀπὸ τὸν κατὰ τὴν Ἀττικὴν ἀποκλειστήν,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς Σαλαμίνας ἀναφορὰν τοῦ πλοιάρχου τῆς ἐθν. βελούς «*Ἀ ρ ι ἄ δ ν η ς*» τῆς 26 Μαρτίου 1829, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι τὸ ρηθὲν τριχαντήρι ἐλοξοδρομοῦσε κατὰ τὸν Πειραιᾶ καὶ παρατηρήσαν τὴν βελοῦν διευθυνομένην κατ' αὐτοῦ ἐγύρισε κατὰ τὰς Φλέβας· ὅτι τὸ ἐδίωξε μίαν - δύο ὥρας καὶ τοῦ ἔρριψε μίαν κανονίαν καὶ ὅτι, ἐνῶ ἐτοιμάζετο νὰ τοῦ ρίψῃ καὶ ἄλλην, ἐγύρισε πρὸς τὴν βελοῦν, ἣτις καὶ τὸ ἐπεσκέφθη,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς Σαλαμίνας ἀναφορὰν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κατὰ τὴν Ἀττικὴν ἀποκλειστικῆς μοίρας τῆς 25 Μαρτίου 1829, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι κατεσχέθη τὸ ρηθὲν τριχαντήρι τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ τὸ ἑσπέρας κατὰ τὰς Φλέβας· ὅτι μετὰ τὴν ἀναγκαίαν ἐξέτασιν εὐρέθη ἐκτὸς τῆς ὑποψίας ὅτι διευθύνετο διὰ τ' ἀποκλεισμένα μέρη· ὅτι ὅμως ἡ ὑγειονομικὴ του πιστοποίησις δὲν διαλαμβάνει ἐπιβάτας, ἐνῶ εἰς τὸ τριχαντήρι εὐρίσκονται δύο, ὁ Ἀναγνώστης Α. Μπιρμπίλης καὶ ὁ Δημήτριος Γ. Νιαουσινός· ὅτι ἐκ τῶν ἐπιβατῶν ὁ μὲν δὲν ἔχει διαβατήριον, ὁ δὲ ἔχει ἐκ Σκοπέλου διὰ Ζαγοράν, ὅχι ὅμως ἀπὸ Σύρας διὰ Σαλαμίνα, ὅπου ἐδιευθύνετο· ὅτι ἡ ὑγειονομικὴ τοῦ τριχαντηρίου πιστοποίησις ἀναφέρει διὰ φορτίον ἀραβόσιτον καὶ κουκιά, ἐνῶ εἰς τὸ πλοῖον κουκιά δὲν ὑπάρχουν καὶ ὅτι ἐξ ἐναντίας τὸ φορτίον τοῦ τριχαντηρίου περιέχει ἀκόμη βακαλάον, μανιφατούραν, βουδόπετσα, καπνόν, καφέ, γλυκάνισον καὶ ἄλλα,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 186 ἀναφορὰν τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ Σαλαμίνας πρὸς τὸν κατὰ τὰς Δυτ. Σποράδας Ἐκτ. Ἐπίτροπον, δι' ἧς διευθύνει εἰς Αἴγινα τὸ ρηθὲν τριχαντήρι ὁμοῦ μὲ τὸ φορτίον, μὲ τὸν πλοίαρχον, τοὺς ναύτας καὶ τοὺς ἐπιβάτας του,

Θεωρήσασα τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν καὶ τὸ ναυτολόγιον τοῦ αὐτοῦ τριχαντηρίου τῆς 11ης Μαρτίου 1829, ἔτι δὲ τὴν ἐκ Σύρας ὀπισθοθεώρησιν ἐπὶ τῆς πιστοποιήσεως τῆς 22 τοῦ αὐτοῦ μηνός, διαλαμβάνουσας ὅτι ἀνεχώρησεν ἀπὸ Σύρας διὰ Σαλαμίνα μὲ 4 ναύτας μετὰ τοῦ πλοιάρχου καὶ μὲ φορτίον ἀραβόσιτον καὶ κουκιά,

Θεωρήσασα τὰς χωρὶς χρονολογίαν γενομένας ὁμολογίας εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς Σαλαμίνας τοῦ πλοιάρχου Ἀλεξίου Κρανιδιώτου, τοῦ ναύτου του Κωνσταντίνου Ζόγκου καὶ τοῦ ἐμπόρου Ἀναγνώστου Ἀντωνίου Μπιρμπίλη,

Θεωρήσασα τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὁμολογίας τοῦ ρηθέντος πλοιάρχου Ἀλέξη Κρανιδιώτου καὶ τῶν ναυτῶν καὶ τῶν δύο ἐπιβατῶν του τῆς 2 Ἀπριλίου 1829,

Θεωρήσασα τὰς πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορὰς τοῦ αὐτοῦ πλοιάρχου τῆς 3

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 197.

καὶ 4 Ἀπριλίου 1829, δι' ὧν ζητεῖ νὰ ληφθοῦν αἱ μαρτυρίαι τοῦ πλοιάρχου Γεωργίου Δ. Ζέμβλη καὶ τοῦ Γεωργίου Χ' Ἰω. Ποριώτου,

Θεωρήσασα τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου μαρτυρίας τῶν ἀνωτέρω δύο μαρτύρων τῆς 3 καὶ 4 Ἀπριλίου 1829 παρευρεθέντων τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς κατασχέσεως μετὰ τὴν Αἰγίνης καὶ Πειραιῶς ἐπὶ τῆς ἐλλ. γολέτας «Πηνελόπης»,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 799 πρόσκλησιν τοῦ Δικαστηρίου πρὸς τὸν αὐτὸν πλοίαρχον τοῦ τριχαντηρίου διὰ νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἀπολογίαν του,

Θεωρήσασα τελευταῖον τὴν ἀπολογίαν του τῆς 8 Ἀπριλίου 1829, συνοδεύουσιν μαρτυρικὸν διαφόρων περὶ τοῦ διάπλου τοῦ τριχαντηρίου καὶ πέντε ἀποδεικτικὰ τοῦ Δασμοτελωνείου τῆς Σύρας περὶ διαφόρων ἐκεῖθεν φορτωθέντων πραγμάτων εἰς τὸ αὐτὸ τριχαντήρι. Ἔτι δὲ καὶ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορὰν πέντε φορτωτῶν τοῦ αὐτοῦ τριχαντηρίου τῆς 11 Ἀπριλίου 1829,

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

1ον) Ὅτι κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποίησίν του ἐκ Σύρας τὸ ρηθὲν τριχαντήρι δὲν ἔχει κανένα ἐπιβάτην καὶ τὸ φορτίον του συνίσταται ἀπὸ ἀραβόσιτον καὶ κουκιά δι' ἀδείας τοῦ ἐκεῖ Δασμοτελωνείου ὑπ' ἀριθ. 2103, ἐνῶ ὑπάρχουν μέσα δύο ἐπιβάται, ὁ Ἀναγνώστης Ἀντωνίου Μπιρμπίλης καὶ ὁ Γεώργιος Δημητρίου, καὶ ἐνῶ εἰς τὸ φορτίον του ὅχι μόνον δὲν ἐμπεριέχονται τὰ κουκιά, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ἐκτὸς τοῦ ἀραβόσιτου ἔχει βακαλάον, φέσια, μαριφατούραν, βουδόπετσα, γλυκάνισον, καφέ, καπνόν, κενὰ ἀσκία καὶ ἄλλα,

2ον) Ὅτι ἡ παρουσιασθεῖσα πρὸς τὸ Δικαστήριον ἄδεια τοῦ Δασμοτελωνείου Σύρας παρὰ τοῦ πλοιάρχου Ἀλεξίου Κρανιδιώτου εἶναι ἀσύμφωνος μὲ τὴν ἀναφερομένην εἰς τὴν πιστοποίησίν του, διότι ἔχει ἀριθμὸν 2286 καὶ διαλαμβάνει μόνον ἀραβόσιτον, ἐνῶ ἡ τῆς πιστοποιήσεως εἶναι ὑπ' ἀριθ. 2103 καὶ περιέχει κουκιά ὁμοῦ μὲ τὸ ἀραβόσιτον· ἡ ἀσυμφωνία δὲ αὕτη διεγείρει ὅχι μικρὰν ὑποψίαν.

3ον) Ὅτι κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν ὁ Γεώργ. Δημητρίου, σημειωμένος εἰς αὐτὴν διὰ νὰ ὑπάγῃ ὡς ἐπιβάτης εἰς Σαλαμίνα, τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἀπεβιβάσθη κατὰ τὴν ἰδίαν πιστοποίησιν καὶ μολαταῦτα εὐρέθη χωρὶς διαβατήριον εἰς τὸ ἴδιον πλοῖον, καθὼς καὶ ὁ ἄλλος ἐπιβάτης Ἀναγνώστης Ἀντ. Μπιρμπίλη, καὶ διότι καὶ οἱ δύο οὗτοι εἶναι συμμέτοχοι τοῦ φορτίου τοῦ πλοίου, συνιστάμενου εἰς γεννήματα, ἀπὸ τὰ ὅποια οἱ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ἐχθροὶ ἔχουν μεγάλην ἀνάγκην, συμπεραίνεται ὅτι οὗτοι δὲν ἠθέλησαν νὰ λάβουν διαβατήριον ἀπὸ Σύρας, μὲ σκοπὸν ν' ἀποβιβασθοῦν εἰς ὅποιον τόπον ἀποκλεισμένον ἤθελαν ὑπάγει μὲ τὸ ἀραβόσιτον, χωρὶς νὰ εἶναι ὑπόχρεως ὁ πλοίαρχος νὰ δώσῃ λόγον περὶ τῶν ἐπιβατῶν του, ὅπου ἀλλαχοῦ τῆς Ἐπικρατείας ἤθελεν ὑπάγει μετὰ ταῦτα.

4ον) Ὅτι κατὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἀποκλειστοῦ, τὸ κατασχεθὲν πλοῖον τότε ἔτρεψε τὴν διεύθυνσίν του ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, ὅταν ὁ ἀποκλειστής βλέπων τὴν εἰς τὸν Πειραιᾶ προσέγγισίν του ἐφάνη ἐξερχόμενος ἀπὸ τὴν Λειψοκουτάλα διὰ νὰ τὸ καταδιώξῃ.

5ον) Ὅτι κατὰ τὴν ἰδίαν ὁμολογίαν τοῦ κατασχεθέντος πλοιάρχου καὶ τῶν ναυτῶν του, ἐπλησίασε πρὸς τὸ ἀποκλεισμένον παράλιον τῆς Ἀττικῆς 2-3 μίλια. Ἐκ τούτου ἀναφαίνεται ὁ τὸν ὅποιον εἶχε σκοπὸν τῆς παραβιάσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

6ον) "Οτι δὲν δικαιολογεῖται ὁ πλοίαρχος Κρανιδιώτης λέγων ὁμοῦ μὲ τοὺς ναύτας κ' ἐπιβάτας του ὅτι δὲν ἐκατάλαβαν ὅτι ἡ κανονιὰ ἔπεσε διὰ αὐτοὺς, ὄντων καὶ ἄλλων πλοίων, καὶ ὅτι ἐπομένως δὲν ἐσταμάτησαν ἀμέσως, ἀλλὰ μετὰ τινα ὥραν, καθότι εὐρεθέντες πλησιέστεροι τῆς ἀποκλεισμένης ξηρᾶς 2-3 μίλια σιμά κατὰ τὴν ὁμολογίαν των, ἔπρεπε νὰ καταλάβουν ὅτι ἡ κανονιὰ ἔπεσε δι' αὐτοὺς ὡς τοὺς πλέον ὑπόπτους.

7ον) "Οτι ἐπειδὴ ὁ ἀποκλειστής δὲν ἐκράτησεν ἄλλο πλοῖον ἀπ' ὅσα ἐλοξοδρομουν μεταξὺ Αἰγίνης καὶ Ἀττικῆς καθ' ἣν ἡμέραν κατέσχε τὸν Κρανιδιώτην, πρέπει νὰ πιστευθῇ ὅτι οὗτος μόνον τὸν ἔδωκε βάσιμον ὑποψίαν, διότι ἦτο πλησιέστερον τῆς ξηρᾶς τοῦ Ἀγίου Κοσμᾶ καὶ τοῦ Πειραιῶς καὶ διευθύνετο πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος.

8ον) "Οτι τὰ εἰς τὸ τριχαντήρι ὑπάρχοντα δύο κενὰ κιούπια καὶ τὸ σακκίον μὲ τὰ κενὰ ἀσκία, μὴ ὄντα οὔτε αὐτὰ ἀπερασμένα εἰς τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν, ὑποστηρίζουν τὴν ὑποψίαν ὅτι ἐσκόπευε διὰ τὴν Ἀττικὴν διὰ νὰ προβλέψῃ λάδι, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη εἰς ἀφθονίαν καὶ εἰς μετρίας τιμᾶς, ὡς ἔκαμαν καὶ ἄλλοι παραβιασταὶ τοῦ ἰδίου ἀποκλεισμοῦ.

9ον) "Οτι ἐπειδὴ ὁ μάρτυς Γεώργιος Δημητρίου διαφωνεῖ μὲ τὸν μάρτυρα Γεώργιον Ἰωάννου καὶ μὲ τὸν πλοίαρχον καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ τριχαντηρίου λέγων ὅτι ἐπόδισεν εὐθὺς ὅταν ὁ ἀποκλειστής τὸν ἔρριψε τὴν κανονιάν, ἡ μαρτυρία του δὲν ἐμπορεῖ νὰ εἶναι δεκτὴ καθ' ὅλα. Ἐκτὸς τούτου ἀμφότεραι αἱ μαρτυρίαι δὲν συντείνουν εἰς τὸ νὰ ἀναιρέσουν τὸν σκοπὸν τοῦ Κρανιδιώτου διὰ τὴν παραβίασιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

10ον) "Οτι τὸ παρουσιασθὲν παρὰ τοῦ πλοίαρχου μαρτυρικόν, ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὸν δημογέροντα τῆς Σαλαμῖνος Ἀντώνιον Μπιρμπίλην, ἐκτὸς ὅτι δὲν ἀποδεικνύει τίποτε ὑπὲρ τοῦ πλοίαρχου, δὲν εἶναι δεκτὸν εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ διότι ἔγινεν ἔξω τοῦ Δικαστηρίου καὶ διότι ὁ ἐπικυρωτής του Ἀντώνιος Μπιρμπίλης εἶναι πατὴρ τοῦ ἐπιβάτου Ἀναγνώστου Α. Μπιρμπίλη καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἀναγνώστου Μπιρμπίλη, μετόχου τόσοι εἰς τὸ τριχαντήρι, καθὼς καὶ εἰς τὸ φορτίον του.

Ἀπ' ὅλα ταῦτα ὁ πλοίαρχος Ἀλέξιος Κρανιδιώτης ἀποδεικνύεται λαθρέμπορος, παραβάτης τῶν ναυτιλιακῶν διατάξεων καὶ παραβιαστής τοῦ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ἀποκλεισμοῦ. Ὅθεν ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὰ ἴδιά της χρῆνι περιοριζομένη,

Ἀποφασίζει:

1ον) Τὸ τριχαντήρι «Ἀ γ ι ο ς Δ η μ ῆ τ ρ ι ο ς» τοῦ πλοίαρχου Ἀλεξίου Κρανιδιώτου, παραβὰν τὸν κατὰ τὴν Ἀττικὴν ἀποκλεισμόν, καταδικάζεται μ' ὅλην τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὸ φορτίον αὐτοῦ ὡς καλὴ καὶ νόμιμος λεία.

2ον) Ἀφίνεται ὅπου ἀνήκει νὰ ληφθοῦν τ' ἀπαιτούμενα μέτρα ὡς πρὸς τὸ ἔγκλημα εἰς τὸ ὁποῖον ὑπέπεσαν παραβάντες τὸν ἀποκλεισμόν, ἐνῶ εἶναι ὁμοεθνεῖς καὶ κάτοικοι τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, καὶ ὡς πρὸς τὴν παράβασιν τῆς ναυτιλιακῆς διατάξεως.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Ἀθανασίου

Λουκᾶς Ράλλης

Ἀλέξανδρος Φωκᾶς

Ὁ Γραμματεὺς

Ν.Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 83

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 138 ἀπόφασιν τοῦ Θαλασσοῦ Δικαστηρίου, ἐκδοθεῖσαν εἰς Ναύπλιον τὴν 23 Ἰουλίου 1827, διὰ τῆς ὁποίας ὑπεχρεώθη ὁ Ἰωάννης Γεωργίου Κούτσης, πλοίαρχος τῆς ἐλληνικῆς πολεμικῆς γολέτας «Ἀσπασία», νὰ παρακαταθέσῃ ὅπου ἐγκρίνει ἡ Κυβέρνησις, τὰ χίλια τετρακόσια εἴκοσι τάλληρα, τὰ ὁποῖα ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ αὐστριακὸν τραβάκουλον τοῦ πλοιάρχου Φραγκίσκου Δέστε εἰς τὴν ὁποίαν τοῦ ἔκαμεν ἐπίσκεψιν τὴν 19 Ἰουλίου μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας, διότι κατὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ κατασχετοῦ καὶ τὰς παρουσιασθείσας ταυτοχρόνως δύο ἀποδείξεις τοῦ πλοιάρχου Δέστε, δὲν ἦσαν εἰς τὴν δῆλωσιν (*manifesto*) οὔτε εἶχαν φορτωτικόν, καὶ ὅτι ἡ παρακαταθήκη θέλει διαμένει ἐννέα μῆνας καὶ ἡμέραν, διὰ νὰ παρουσιασθῇ ὁ ἀπὼν Δέστες καὶ οὕτω νὰ γενῇ ἡ δέουσα ἀπόφασις,

Θεωρήσασα τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλοιάρχου Κούτση, ὅπου φαίνεται ἐμπεριστατωμένως ἡ κατάσχεσις τοῦ τραβακόλου εἰς φύλλα 33,

Θεωρήσασα τὴν ὑπὸ τὰς 27 Μαρτίου 1828 ἀναφορὰν τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Ἰ. Μ. Ἀντωνοπούλου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ τῆς ὁποίας παρουσιάζεται ὡς ἐπίτροπος τοῦ ἐν Τεργέστη Αὐστριακοῦ ἐμπόρου Φελίτσε Βιβάντε καὶ τοῦ πλοιάρχου Δέστε, ζητῶν νὰ ἐλευθερωθῶσι τὰ τάλληρα 1420, ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸν Βιβάντε, διαφυλαττόμενος νὰ παρουσιάσῃ πλειοτέρας ἀποδείξεις, χρείας τυχοῦσης, καὶ ἐπισυνάπτων εἰς ἀντίγραφα ἑπτὰ ἔγγραφα ὑπ' ἀριθ. 1 ἕως 7, δηλαδή,

1ον) Τὸ ἐν θαλάσῃ δυστύχημα (*prova di fortuna*) καμωμένον τὴν 15/27 Ἰουλίου 1827 εἰς Κεφαλληνίαν ἀπὸ τὸν πλοίαρχον Δέστε καὶ τοὺς ναύτας του.

2ον) Τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν παρὰ τοῦ Δέστε εἰς Ζάκυνθον πωληθεισῶν πραγματειῶν λογαριασμοῦ τοῦ Φελίτσε Βιβάντε τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1827.

3ον) Τὸ φορτωτικὸν τῶν ἀπὸ Τεργέστης παρὰ τοῦ Βιβάντε φορτωθεισῶν πραγματειῶν ἐπὶ τοῦ τραβακούλου διὰ τὴν Ζάκυνθον τῆς 4 Μαΐου 1827.

4ον) Τὸ φορτωτικὸν τῶν ἀπὸ Ζάκυνθον διὰ Τεργέστην φορτωθεισῶν πραγματειῶν ἐπὶ τοῦ τραβακούλου τῆς 19 Ἰουλίου 1827.

5ον) Τὸ στήσιμον τῶν αὐτῶν πραγματειῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς

